Enderrock | Helena Morén Alegret | Actualitzat el 20/01/2020 a les 10:00

Joan Garriga i l'ànima lliure rumbera

Crònica del concert de presentació a Barcelona de l'EP 'Nocturns de vetlla i revetlla' dins del 21è Festival Mil·lenni

Joan Garriga i el Mariatxi Galàctic al 21è Festival del Mil·lenni | Xavier Mercadé

Sona pels altaveus el "Visca la llibertat" de **Sisa** per posar el to gal·làctic a la vetllada, i arrenca **Joan Garriga** amb el seu "Nocturn". Declaració d'intencions: 'Aquesta nit no puc dormir', sigui per enamorament, melanconia o tristesa, el cas és que l'antídot serà tot allò que està venint i que segur que no fa dormir el personal.

Molta rumba va fer ballar uns claríssims seguidors de les etapes del músic a **Dusminguet** i **La Troba Kung Fú**, tots disposats a escoltar i ballar també el tercer lliurament de **Joan Garriga** en formació amb **el Mariatxi Galàctic**, que no són d'altres que el seu germà musical Marià Roch (baixista) present a totes les seves batalles; la bateria de ritmes del gitano d'Hostafrancs 'Rambo'; i la velocitat i espectacle del guitarrista Madjid Fahem (**Manu Chao**, **La Ventura**).

Així van anar desfilant "La Rumba" del seu últim EP, *Nocturns de vetlla i revetlla* (Fina Estampa, 2019), però també la "Rumbeta bona" del *Postrof* (Chewaka / Virgin, 2001) de **Dusminguet**, una cançó que mai no ha deixat de fer volar els balladors perquè canta amb la profunditat i la lleugeresa del **Gato Pérez**.

"El joglar" que canta i amb qui s'identifica **Garriga**, tant pot abordar el sons del ventilador com pot donar pas a altres músiques populars com el vallenato ('sempre vaig traguito trago borratxo de vallenato') per contagiar aquella *Santalegria* (Chesapik, 2013) de la qual surt la cançó. El destí és la felicitat dels presents, com canta a "Locomotora", de l'immortal disc *Clavell morenet* (autoedició, 2006) que va obrir l'etapa de **La Troba Kung-Fú**. Després el seguiria al directe de

l'Apolo el "Petit rumbero" de l'àlbum *A la panxa del bou* (Chesapik, 2010).

El cantant de La Garriga va provar noves cançons inèdites que demanaven aixecar la mà o entendre un anglès que li haurà de permetre viatjar més. On millor va quallar **Garriga** va ser amb el convertit en himne "Volant", on l'autor veu com, des de dalt, amb perspectiva, 'eren mentida les lleis dels homes ?'que s'escriuen', va afegir?i com eren veritat les cançons de dones ?'que es canten'). La cançó, a més, va emprendre embranzida amb la bateria i la percussió a tot gas i el públic va corejar amb '*lololos*' a la recta final del tema.

L'entrada triomfal de dos gitanos més d'Hostafrancs, l'antic guitarrista de **La Troba Kung Fú**, Miguel 'Muchacho' Serbiole, i el seu germà Enrique, van oferir una inoblidable "Flor de primavera" on les guitarres de Serbiole i Fahem van oferir dels seus millors moments (com per enregistrar la proesa). Tot plegat per desembocar amb la recent "Ballem", que té el do de contagiar festa i és una traca final d'alta volada.

Joan Garriga i el Mariatxi Galàctic Foto: Xavier Mercadé

En els bisos, va presentar els músics, fent una clucada d'ull a quant i quant hi ha de Marià Roch en aquest **Mariatxi Galàctic** (fent veure que se n'oblidava o, qui sap, oblidant-se'n del cert i fent visible com de compenetrats estan), per cantar l'autoretrat "Yo soy", que va arribar a l'eclosió afegint un fragment de "L'estaca" de **Lluís Llach** al ja endimoniat acordió de **Joan Garriga**.

Un brindis musical final on tant li serveix la sardana com qualsevol altre ritme per atiar més el foc fins a la "Cumbia infierno", aquell 'infierno de rojo y negro foguera de Sant Joan' del que sonen i ressonen molt més que unes maraques. I d'aquestes hi ha un pas cap al "Sonajeros", el hit de **Dusminguet** a totes les festes majors en què va triomfar en treure *Vafalungo* (Chewaka / Virgin, 1998).

Una mica de pau a la terra no va malament i uns versos d'"*Stop blood*" són desitjables, però en el directe de dijous el que van triomfar més van ser solos d'acordió rumbers, també de rúmbia (rumba empeltada amb cúmbia) i les maneres d'encendre electricitats amb el rock clàssic que un Majid accelerat disparava per fer esclatar el públic. Música popular en estat pur que genera i engreixa ànimes lliures en la festa, clau per treure pes i enfilar-se.

Joan Garriga i el Mariatxi Galàctic Foto: Xavier Mercadé